

- 3) Czy użycie państwowego śmigłowca w dniu 10 maja 2017 r. można uznać za przewóz w rozumieniu art. 2 ust. 1 [i] art. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. na podstawie art. 300 ust. 2 WE i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 138, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia)
w dniu 28 kwietnia 2022 r. – KBC Verzekeringen NV/P&V Verzekeringen CVBA**

(Sprawa C-286/22)

(2022/C 303/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KBC Verzekeringen NV

Strona przeciwna: P&V Verzekeringen CVBA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾, w brzmieniu obowiązującym przed zmianą wprowadzoną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2021/2118 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającą tę dyrektywę ⁽²⁾, który definiuje „pojazd” jako „każdy pojazd silnikowy przeznaczony do podróżowania lądem oraz napędzany siłą mechaniczną, który nie porusza się po szynach, oraz każdą przyczepę zespoloną lub nie” należy rozumieć w ten sposób, że rower elektryczny („speed pedelec”), którego silnik zapewnia jedynie wspomaganie pedalowania w taki sposób, że nie może on poruszać się samodzielnie, bez użycia siły mięśni, ale wyłącznie przy użyciu siły silnika oraz siły mięśni, a także rower elektryczny wyposażony w funkcję boost, która polega na tym, że rower po naciśnięciu przycisku boost przyspiesza bez użycia pedałów do prędkości 20 km/h, jednak, aby możliwe było użycie tej funkcji boost, konieczne jest także użycie siły mięśni, nie są pojazdami w rozumieniu tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 263, s. 11.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2118 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2009/103/WE w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, Dz.U. 2021, L 430, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen
sad (Bułgaria) w dniu 11 maja 2022 r. – „Consortium Remi Group” AD/Direktor na Direktsia
„Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata
agentsia za prihodite**

(Sprawa C-314/22)

(2022/C 303/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: „Consortium Remi Group”

Druga strona postępowania kasacyjnego: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w wypadku odstępstwa na podstawie art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾ zasada neutralności i art. 90 tej dyrektywy sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 129 ust. 1 zdanie drugie Danachno-osiguritelna protsesualen kodeks (kodeksu postępowania w sprawach podatkowych i ubezpieczeń społecznych), który przewiduje termin zawity na złożenie wniosku o zaliczenie lub zwrot podatku zafakturowanego przez podatnika z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty przez odbiorcę dostawy lub usługi?
- 2) Czy niezależnie od odpowiedzi na pytanie pierwsze w okolicznościach postępowania głównego warunkiem koniecznym dla uznania prawa do obniżenia podstawy opodatkowania zgodnie z art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT jest to, by podatnik przed złożeniem wniosku o zwrot podatku skorygował wystawioną przez siebie fakturę w zakresie wykazanego podatku VAT z powodu całkowitego lub częściowego braku zapłaty ceny za dostawę lub usługę przez odbiorcę faktury?
- 3) W zależności od odpowiedzi na dwa pierwsze pytania: w jaki sposób należy interpretować art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT przy ustalaniu momentu, w którym powstaje przyczyna obniżenia podstawy opodatkowania, gdy ma miejsce całkowity lub częściowy brak zapłaty ceny, a z powodu odstępstwa od art. 90 ust. 1 brak jest przepisu krajowego?
- 4) W jaki sposób należy stosować rozważania zawarte w wyrokach z dnia 27 listopada 2017 r., Enzo Di Maura (C-246/16 ⁽²⁾), ECLI:EU:C:2017:887, pkt 21–27) oraz z dnia 3 lipca 2019 r., UniCredit Leasing (C-242/18 ⁽³⁾), ECLI:EU:C:2019:558, pkt 62 i 65), jeżeli prawo bułgarskie nie zawiera szczególnych warunków stosowania odstępstwa zgodnie z art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT?
- 5) Czy zasada neutralności i art. 90 dyrektywy VAT sprzeciwiają się praktyce podatkowej i ubezpieczeniowej, zgodnie z którą w przypadku braku zapłaty korekta wykazanego na fakturze podatku nie jest dozwolona, zanim odbiorca towaru lub usługi, o ile jest on podatnikiem, nie zostanie powiadomiony o anulowaniu podatku, tak aby skorygował on pierwotnie dokonane przez siebie odliczenie?
- 6) Czy wykładnia art. 90 ust. 1 dyrektywy pozwala przyjąć, że ewentualne prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty uzasadnia powstanie prawa do zwrotu zapłaconego przez dostawcę podatku od wartości dodanej wraz z odsetkami za zwłokę i od jakiej daty?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2018, C 22, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2019, C 305, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna (Bułgaria) w dniu 13 maja 2022 r. – TS, HI/Ministar na zemedeliето, hranite i gorite

(Sprawa C-325/22)

(2022/C 303/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TS, HI

Druga strona postępowania: Ministar na zemedeliето, hranite i gorite